

Sygn. akt V KZ 52/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu w trybie art. 534 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 3 k.p.k. bez udziału stron,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 sierpnia 2013 r.,

w sprawie M. S.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 11 czerwca 2013 r. o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 11 kwietnia 2013 roku,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 14 stycznia 2013 r., w sprawie VII K .../12, M. S. został skazany za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku wniósł osobiście oskarżony. Po jej rozpoznaniu Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2013 roku, sygn. akt VII Ka .../13, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną. W dniu 8 maja 2013 r. skazany wystąpił do tego Sądu z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego. Zaskarżonym postanowieniem tenże Sąd odmówił na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. przywrócenia tego terminu podnosząc, że oskarżony osobiście stawiał się na rozprawę odwoławczą i prawidłowo został

pouczony o sposobie i terminie złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Uznał Sąd jednocześnie, iż argumenty skazanego, jakoby na przeszkodzie w terminowym złożeniu wniosku stanął fakt wykonywania przez niego pracy, nie zasługują na uwzględnienie.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany S. Podniósł w nim wprost, że w międzyczasie podjął pracę, wyjechał na szkolenie do Niemiec i w związku z tym zapomniał o terminowym złożeniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Uważa jednak wyrok skazujący za niesprawiedliwy i chciałby go zaskarżyć, w związku z czym wnosi o uwzględnienie jego zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. sąd może przywrócić zawity termin na wniosek strony, jeżeli niedotrzymanie tego terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Jest rzeczą oczywistą, że wykazanie tej przesłanki obciąża stronę, która wnosi o przywrócenie terminu. Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że uchybienie przez skazanego terminowi zawitemu nie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Orzeczenie to znajduje pełne podstawy faktyczne i prawne. Skazany M. S. był obecny na rozprawie odwoławczej i został prawidłowo pouczony, że uzasadnienie może być sporządzone na wniosek stron, złożony w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyroku (k. 116). A zatem Sąd wskazał na sposób i termin podjęcia czynności procesowych poprzedzających możliwość wniesienia kasacji. W przedmiotowej sprawie zawity termin 7 dni do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie jego odpisu, upływał z końcem dnia 18 kwietnia 2013 r. Tymczasem wniosek o przywrócenie terminu skazany złożył dopiero w dniu 8 maja 2013 r. (w dniu 9 maja wniosek wpłynął do Sądu, k. 124). W piśmie tym nie wykazał żadnych okoliczności, które mogłyby zostać uznane za „niezależne od strony”. Podniósł bowiem, że nie dochował terminu z uwagi na fakt podjęcia pracy zarobkowej. Natomiast pozostałe motywy wniosku dotyczyły polemiki z ustaleniami faktycznymi Sądu i twierdzeń o nietrafności skazującego wyroku.

Skazany nie dostarczył argumentów mogących doprowadzić do uchylecia zaskarżonego postanowienia również w zażaleniu.

Uściślił jedynie, iż w związku z podjęciem pracy przebywa na szkoleniu w RFN i chciałby kontynuować uzyskane zatrudnienie. Przyznał zarazem, iż jest mu wiadomo, że „na każde pismo z sądu jest termin 7 dni”, lecz w omawianym przypadku o tym zapomniał (k. 139).

Należy stwierdzić, iż za przyczynę usprawiedliwiającą niezachowanie terminu zawitego w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k., nie może być uznane podjęcie przez stronę pracy zarobkowej – i to niezależnie od tego, czy miało to miejsce w kraju, czy też poza jego granicami. Podobnie nie należą do takich przyczyn okoliczności w postaci przekonania strony o niesłuszności skazania, jej pomyłka spowodowana brakiem odpowiedniej staranności, czy też niepodjęcie określonych czynności procesowych w terminie wskutek zapomnienia.

Mając te okoliczności na uwadze i nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.